Ч. 295 (14.192). Львів, понеділок 4. листопада 1935. Рік LVI.

Pocztowa opłata opłacona ryczałtem

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 504·060. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло". Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „ ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 28-43. „ Друкарні: 29-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Наради міністеріяльної комісії у Львові.

Аг. „Вехуд" повідомляє, що міністеріяльна комісія під проводом дир. кабінету міністра скарбу п. Мартіса розпочала позавчора свої праці у Львові. В год. 8. рано в салі Пром.-Торговельної Палати зібралися представники поодиноких господарських установ, що працюють на терені південно-східних земель. Приступлено до засування членам міністеріяльної комісії поодиноких важніщих відтинків господарського життя.

Загальний реферат виголосив директор Рільничої Палати п. Цемполонський. Після нього радник Пром. Торг. Палати п. *Ю. Шепарович* представив широкий реферат на тему торговельних розходів і докладно ілюстрував розцінятість цін між продуктами рільничими і промисловими. Багато місця присвятивради. Шепарович продукції цінам мяса та хліба.

В дальшій черзі ради. Біскупський представив реферат про забезпечення в сирівці з погляду залізничих тариф.

Перед міністеріяльною комісією виступають у численному складі представники господарських організацій, що працюють у Львові для всіх трьох східно-галицьких воєвідств. Крім того прибули ще зі Станиславова і Тернополя делегати урядів тих установ, щоб поінформувати комісію про справи, що торкаються виключно тих теренів.

Пополудні радили комісії: ремісича, рільнича і промислово-торговельна, на яких виголошено реферати про поодинокі актуальні справи.

В неділю міністеріяльна комісія вела свої праці далі. Відвідала теж околичні села

Другий день нарад Педагогічного Зїзду.

Пленарне засідання. — Реферати. — Дискусія. — Резолюції. — Закінчення нарад

В неділю йшли далі наради учасників І. Українського Педагогічного Зїзду у виповненій по береги салі Ремісничої Палати при Стрілецькій площі ч. 8. Пленарне засідання відкрив точно в год. 9-ій передполуднем голова проф. І. Галущинський. Негайно після того о. проф. *Юліян Дацкевич* виголосив реферат п. н. „Потреба релігійно-морального виховання"; інсп. Р. Ш. пос. *Володимир Кузьмович* реферат п. н. „Проблеми української національної політики" і проф *Ярослав Кузьмів* реферат п. н. „Напрямні національного виховання".

Всі реферати стояли дійсно на високому рівні. Зокрема ці три останні обхоплювали найсутніші справи виховання нашої молоді та української шкільної політики. Не диво, що над цими трьома рефератами розвинулася оживлена, річева дискусія, яка тягнулася майже дві години. Справам релігійного виховання нашої молоді та української шкільної політики присвячували в дискусії найбільше уваги.

В год. 2.30 секретар І. Ющишин відчитав цілу низку резолюцій, які Зїзд приняв одноголосно. Крім того деякі резолюції референтів відчитували члени комісій, які працювали в чотирьох секціях першого дня нарад. Зїзд приняв коло 100 резолюцій, над якими редакційна комісія працювала від ранку до пізної ночі майже три дні. Ці резолюції обхоплюють напрямні дошкільного, шкільного і позашкільного виховання нашої молоді.

В год. 3.35 пополудні голова проф. І. Галущинський замкнув Педагогічний Зїзд подякою обом професорам університету, поодиноким референтам і учасникам за ділову та видатну працю. Наради закінчились відспіванням національного гимну.

Свято в Українському Технічному Товаристві у Львові.

Відчинення нової домівки. — Відслонення пропамятної таблиці.

В суботу 2. ц. м. в год. 7-ій вечором відбулося в Українському Технічному Т-ві у Львові домашнє свято відчинення нової домівки при вул. Понінського 58. і відслонення пропамятної таблиці членів У. Т. Т., що впали у війнах 1914—1920. років. Свято відчинив голова т-ва інж. Рижевський промовою, в якій згадав бажання Ради оживити організаційне і товариське життя в УТТ, до чого мають причинитись нова, вигідна і просторна домівка. Відтак у зворушливих словах згадав тих товаришів, що втратили життя в рядах австрійської й української армії, після чого відслонив пропамятне таблю, поміщене в прегарній різбленій рамі, і відчитав поодинокі прізвища.

Відтак по черзі промовляли: д-р Б. Гнатевич (про традицію Визвольної Війни), інж. А. Палій (воєнні спогади, в яких підніс значіння довіря до проводу і дисципліни), інж. Хроновят (воєнні спогади, в яких підкреслені були такі речі, як холодна кров і точність у рішаючих моментах). Ці промови і спогади переплітав хор т-ва студентів техніки „Основа" ріжними піснями зі стрілецького репертуару.

Закінчив свято інж. Рижевський, запрошуючи численно зібраних членів т-ва частіше зявлятись у домівці, цікавитись роботою УТТ та помагати у сповнюванні важних завдань, що стоять перед т-вом, як поважною організацією техніків і торговельників. Відтак при буфеті продовжувались товариські балачки, які затягнулись до півночі

„Наша Батьківщина у світлині".

Краєзнавча вистава в Музею Наук. Т-ва ім. Шевченка.

В неділю 3. листопада ц. р. відбулося святочне відкриття Краєзнавчої Вистави, яку влаштувало Українське Фотографічне Т-во й Туристично-Краєзнавче Т-во „Плай" під назвою „Наша Батьківщина у світлині". Вистава примістилася в пятьох салях Музею Наук. Т-ва ім. Шевченка і має 466 експонатів-світлин. Крім цього на виставі є моделі гуцульських церков та габльотки з краєзнавчою літературою.

Виставу відкрив промовою д-р Кость Паньківський, що привітав гостей. Серед них були м. і. представники Польського Фотографічного Товариства, крім цього було на відкритті ще яких 100 осіб, що після промови розбрилися по салях оглядати експонати. Останні відносяться головно до нашого краєвиду, нар. типів і звичаїв, а є між ними деякі такі мистецькі, що просто годі від них зором відірватись.

У програмі вистави передбачені краєзнавчі виклади, а триватиме вона до 21. ц. м. й відчинена буде щоденно від 9—17 год. Хто любується в рідній туристиці, краєзнавстві та зокрема хто хоче побачити, який поступ є у творах наших зорганізованих світлинців — повинен цю виставу обовязково оглянути. (а).

ІТАЛІЙСЬКА ОФЕНЗИВА НА ВСІХ ФРОНТАХ.

РИМ, 3. 11. ПАТ. Оголосили тут урядовий комунікат, що нині в год. 6 рано почалася офензива італійських військ на всіх фронтах. На північному фронті колюмни італійських військ посуваються в напрямі Дольо та Макале. На південному фронті в провінції Огаден поодинокі відділи почали живу діяльність а легуни ведуть оживлену розвідку.

Велике свято у Знесінні.

Посвячення угольного каменя і фундаментів під будову церкви й захоронки у Знесінні Новім.

Львівське передмістя Знесіння Нове переживало вчора 3. ц. м. піднеслі хвилини, бо того дня відбулося там торжественне посвячення угольного каменя і фундаментів під церкву й захоронку, які будуються по плянам інж. Нагірного. Хоч зимно вже дещо дошкулювало, знесінське українське громадянство явилось дуже численно. Прибула теж процесія з церкви св. Петра і Павла під проводом о. пар. Дуткевича й о. Годунька та процесія місцевого костела враз зі своїм священиком. Явився й місцевий колятор д-р Ст. Бачевський. З міста прибула горстка української інтелігенції, між якою ми запримітили д-ра Ст. Федака, інж. Мудрака і ще декого.

Почалося свято в год. 9.45 привитанням Преосв. Будки на відповідно прибраній будівельній площі, після чого точно в год. 10. почалась там архиерейська Служба Божа, до якої, крім Преосв. Будки, станули оо. Дуткевич та Олянович (з Лисинич). Діяконували оо. Горчинський та Годунько. Інші священики, в тому числі представники оо. Василіян, Студитів і Редемптористів, о. Каштанюк, о. Милевич і т. д. Засіли до сповідальниць. Співав гарно вишколений місцевий мішаний хор під управою п. Миляньского Петра. На закінчення Сл. Божої виголосив Преосв. Будка проповідь, у якій підніс вагу початого діла та зложив подяку всім тим, що своїми жертвами і працею до нього причинились.

Після того відбувся чин посвячення угольного каменя, у який вмуровано грамоту з короткою історією завершеного досі діла, а далі чин посвячення фундаментів. Слідувала коротка піднесла проповідь о. прел. Куницького, потім хор відспівав многоліттєвія і закінчив свято гимном молитвою „Боже Великий".

Комітет будови церкви і Кружок „Р. Ш.", що ведуть разом будову під проводом невтомного о. Харини, можуть бути вповні вдоволені з того, що зроблено досі. Темпо дальшої будови і її можливо швидке завершення залежатимуть у першу чергу від єдности й жертвенности загалу знесінського громадянства.

ГРЕЦІЯ МАЄ КОРОЛЯ

Цієї неділі відбувся в Греції плебісцит у справі державного устрою. Голосуючі віддавали блакитні картки з королівською короною, або червоні з феніксом, що відроджується з попелу, причому на випадок сумніву про значіння голосу рішала барва.

Плебісцит пройшов у всьому краю спокійно та в порядку при дуже великій участі голосуючих. Кондиліс, Цалдаріс і інші члени уряду віддали голоси в своїх округах.

Дотеперішні вислідки плебісциту такі:

В Атенах (із 46 виб. комісій на загальне число 84) голосувало 44 тис., із того за монархією 42.700 голосів. У Піревсі на 6.811 голосуючих 6.400 за монархією, 211 за републикою. В атенському повіті на 16.629 за монархією голосувало 16.245, за републикою 126. У багатьох провінціональних місцевостях усі голоси впали за монархією. З дотеперішніх вислідів голосування виходить, що майже 95 прц. голосувало за монархією.

Прем'єр Кондиліс сказав, що осягнені вислідки перевищають навіть найсміливіші сподівання монархістів.

На два дні перед плебісцитом арештували багато опозиціоністів, тому більшість неарештованих здержалася від голосування.

СЕНАТ У ВІВТОРОК

Пленарне засідання сенату, на якому розглянуть проект закону про повновласти для президента держави визначене на вівторок 5. листопада в 10. год. передпол. У понеділок пополудні сенатська комісія розглянe повновласти

Економічні злидні Волині.

Волинь, 27. X. 1935. р.

З польського державного центру пролунало гасло „політики під знаком господарським". Але складна економічна машина, здемонтована світовою крізою, не лише не може працювати в користю, але й взагалі не всилі працювати хочаб якнебудь, коли буде культати економічне життя таких величезних теренів, як Волинь, Полісся й Холмщина з Підляшшам із кількаміліоновим українським населенням, самою природою обдарованим багатими можливостями.

На жаль, поважного зацікавлення економічним життям північно-західних земель, та передовсім природно багатющої Волині, не бачимо. Щож до інформацій у польській пресі з волинських теренів, то в них стільки порожніх фраз, фантазій і незгідних з дійсністю заяв, що годі навіть про них поважно говорити.

У моменті домінування „господарського курсу" треба голосно заявити, що всі куріеркові реляції та заяви про буцімто наладнання економічного життя Волині за допомогою всякого роду оригінальних специфіків та інструментів, незгідні з правдивим станом речей.

Волинь на своїх штучних, кабінетних господарських шляхах зайшла вже у сліпий кут. Конверсії, всякі пільги й тому подібні рятівничі заходи не поможуть. Волині потрібна здорова, чиста, політична атмосфера і вільний рух будуючих сил. Цього на Волині нема й економічне життя мусить бути анемічне, мляве, хоробливе. На Волині нема ніяких умов для життерадісного настрою, для вияву особистої ініціятиви і творчости. Політичне життя на Волині вбите. Застерігаємось, що вбите політичне життя легальне, бо нелегальне розвивається і раз-у-раз себе проявляє. І власне те і друге є джерелом пригнічення, зневіри, апатії і обниження видайности. Психольоґічне пригнічення, про яке ми чули в соймовому експозе уряду, власне витікає з політичних хмар над головою населення, затурканого, заляканого, замкненого у собі.

Признаємо, що господарські, та ще більше урядово-політичні чинники Волині думають, рухаються і працюють. Але працюють в той спосіб, що руйнують старі надбання та творять такі нові, які — не є життєздатні. Скільки вже поломано молодих і здорових українських паростків та деревин у господарській царині: господарських зїздів, курсів, кооператив, молочарень, банків, бібліотек, „Сільського Господаря", інструкторів, інструкторських відділів при банках, інших господарських орґанізацій! І це мало би привести до розвитку господарського життя краю?

Ще раз стверджуємо, що політично-господарські чинники Волині дуже працюють, але ця праця нагадує нам дитину, яка бачучи, що рослина щось не росте їй, тягне її за вершок угору. Отак тягнуть за чуба згадані чинники вгору наше господарське життя: закладають свої кулька, райошівки, каси, союзи і т. д. та дивуються, що вони не ростуть і що українське населення незадоволене ними.

Згадаймо час зперед 5—10 років на Волині: тисячі споживчих кооператив, молочарень, сільських і повітових банків; ширилося господарське знання через курси, книжки, наради, зїзди; зростав добробут населення, а з ним — розвиток фабрик господарських машин, приладдя й штучних погноїв, торговельний рух, залізничі обороти, банкові операції — і державні доходи. А тепер що?!

Те, що може бути добре десь у Франції, Німеччині чи навіть десь у Конґресівці, те може бути цілком кепське на етнографічно українських землях, де українське населення сягає 80, 90 і майже цілих 100 відсотків.

Кажемо про так звані утраквістичні господарські організації. Цей утраквізм є трагічною помилкою, гіркі наслідки його з кожним роком будуть очевидніші і страшніші. Українська маса, автохтони землі, що мають тисячелітне коріння в своєму ґрунті, окрему, вироблену місцевими історичними й іншими умовинами психіку, вироблений віками гін до свого власного українського життя, не уложиться в ніякі утраквістичні господарські чи інші форми. Українці Волині інстинктовно уникають утраквізації на якомуб не було ґрунті, без найменшого впливу ззовні. Навіть більше, в той час, як певні одиниці, а навіть поодинокі їхні гуртки, з ріжних мотивів, найчастіше — особистих, готові йти на утраквізм, маси його спекуються всякими способами, хоча дуже часто це є звязане для них із ріжними неприємностями. Зрештою, стверджують це такі польські часописи, як „Час", що назвав утраквізаційні успіхи „мальозянними". До банкруцтва ідеї утраквізації признавалися нам і поважні місцеві польські чинники. Правда, утраквістичні новотвори можуть ще деякий, навіть довший час, проіснувати, завдяки відповідним дорогим інекціям. Але буде це тим гірше для розвитку господарського життя волинської землі.

До старих помилок прибувають нові: всім памятні факти ліквідації на Волині, а особливо на Дубенщині українських споживчих кооператив, одночасно кооператив молочарських на Рівенщині та в інших місцях. Потім прийшла ліквідація на північно-західних землях РСУК, унеможливлення відкриття відділу „Маслосоюзу" в Рівному й ін.

Тепер маємо нову спробу „наладнання господарського життя" — спробу ліквідації українських кредитових кооператив, у тому числі — українських банків.

Польський ревізійний союз, якому підпорядковано українські кооперативи, поважно зайнявся „оздоровленням" їх. Цими днями відбув він низку нарад з кооператорами Луччини, на яких „дійшов" до переконання, що „єдиний ратунок" для кредитових установ — зліквідувати всі українські кредитові кооперативи луцького повіту, а саме: Українбанк у Луцьку, „Укр. Кред. Кооп. Банк" у Луцьку (Певного) та сільські банки в Жидичині й Вороткеві.

Міг би хто подумати, що дійсно ситуація така, що з чисто кооперативних міркувань ці українські кредитові кооперативи треба ліквідувати. Та одно „але" справу цілковито вияснює: по-перше, хочуть зліквідувати тільки українські банки; по-друге, не ліквідувати в нашому розумінні, а сфузіонувати з польськими: „Банком Земян", „Робітничим" і іншими; по-третє розпарцелювати членів наших банків між польськими банками.

Ліквідація українських кооперативних організацій — це той найвищий господарський і політичний абсурд, який вже загнав ціле волинське господарське життя у баранячий ріг. Тому треба ліквідувати лише українські банки, які без кредитів, без усяких благословенних інекцій пережили найстрашніші часи крізи, а не треба ліквідувати ріжні каси Стефчика, що живуть переважно завдяки ріжним підсилюванням?... Врешті ми знаємо дещо й про дійсний стан „Банку Земян". Але це інша справа.

Подібні наміри польського ревізійного союзу „оздоровлювати" фінансове й загалом господарське життя на Волині українське населення трактує по своєму, а саме, як замах на господарське життя українського народу, як спроби дальшої злощасної утраквізації.

Українському населенню треба дати можливість рятуватися власними силами при найбільшій участі власної ініціятиви: творити власні українські кооперативи необхідних типів, відновити діяльність РСУК, покінчити з дорогими й безнадійними спробами утраквізації, уможливити одночасно загально-освітню й аґрикультурну працю серед населення тим тисячам льояльної української інтеліґенції, що сьогодні під впливом дійсности запилася в мишині нори й сидить без праці, придивляючись, чим скінчаться нефортунні експерменти.

Senex.

В листопаді памятайте про інвалідів Української Галицької Армії!

ВІЛЬГЕЛЬМ ЛІХТЕНБЕРҐ

Романтична історія.

Ні, нема ніякого сумніву: те мале синісеньке авто на дві особи, що стояло перед цукорнею це-ж авто пані Рути! А що я не бачив паню Руту, завсіди трошечки ексцентричну жіночку, вже давненько, то я ввійшов до середини.

У куточку, схилена над морозивом, сиділа ця гарна, ориґінальна дама. Вона не була здивована моєю появою; її мистецтво життя полягало в тому, що вона нічому не дивувалась. Подала мені понад столиком руку і не перериваючи насолоджуватись морозивом, сказала: „Сідайте, добре, що бодай часом показуєтесь!"

Я сів і вона не питаючись, замовила і для мене таке саме морозиво. Тоді я спитав:

— Щож там нового, Руто?

— Страшенне бете́о! — відповіла з патосом, як це бувало завсіди, коли зазнавала якоїсь пригоди.

— Можете оповісти?

— Дуже радо. Може зможете використати мою романтичну пригоду. Ще ніколи не трапилось мені щось такого знаменитого! Послухайте. Було це в цукорні. На цьому самому місці. Це мій щасливий куток. Почалося тиждень тому. Нараз станув передімною молодець прегарного вигляду, якого я раніше ніколи не бачила, поклонився мені, пропепотів якесь своє прізвище і сказав: „Високоповажана Пані! Подивляю вас уже від тижнів!" Говорив він іще більше в такому тоні, але я із скромности цього не повторю. „Не гадайте собі — казав далі — що я вживаю старомодного способу знайомства. Ні, я маляр. Я шукаю за таким моделем, як ви. Чи не згодилисьби ви заглянути до моєї робітні і мені позувати?"

Спочатку хотіла я цьому наївному панничикові сказати своє слово. Минули вже ті часи з арґументами про малярську робітню! Але подумала я собі, що такого нахабного молодця можна би провчити. Я згодилась узяти від нього адресу і обіцяла його відвідати. Не думайте собі про мене, що я смішна, нерозсудлива! Хотілаб я бачити такого чоловіка, що посмів би у себе, навіть у зачиненій своїй робітні, наблизитися до мене. Саме вертаюсь із першого сеансу. Мої здогади були правдиві. Той молодець не має поняття про малярство. Свою робітню він саме свіжо наняв. Бо, коли я спитала сторожа, де його мешкання, то цей навіть його не знав. Щойно за хвилину пригадав собі: „Ага, той маляр, що вчора сюди приїхав? Прошу їхати віндою на саму гору". Перший сеанс був чудовий. Я бавилася знаменито. Молодець привитав мене збентежений і дякував, заникуючись. Я сказала: „Без формальностей. Я не маю часу. Будь ласка, малюйте!" Він витягнув шталюґу, приніс фарби і почав. Було божесько. Я маю враження, що той молодець ніколи ще не стояв перед образом. Він мазав якісь лінії сюди і туди, хляпав фарбою по полотні і дивився щохвилини на мене засоромлений. Але я була без серця. Я не реаґувала на його слова, стояла як статуя і тішилась, що він такий безпомічний. Минула година, я встала і сказала: „Завтра в тій самій порі прийду". Я бачила, що він був би з радістю прохав, щоб я більше не приходила, але я швидко вийшла.

— І завтра знову таки підете до нього?

— Ходитиму цілий тиждень, навіть два тижні, поки він не признається, що не мав ніколи в руках пензля і палітри. Це буде моя помста.

— І схочете оповісти мені, що буде далі?

— Обіцюю. Завтра зараз після сеансу, можете послухати.

*

На другий день уполудне задзвонив телефон. Це була Рута:

— Не можу вам ще нічого сказати. Почекайте кілька днів.

Я почекав. Два дні пізніше повідомила мене: „Слухайте, моя пригода в робітні починає бути сензаційна". — Чи ви закохались? „Дурниці! Ви говорите, як старий дрик. Любов це не сензація. Трапилось мені... Той маляр зовсім не такий наївний. Це злочинець". — Злочинець?! — „Так, звичайний бандит. Повідомляю вас про це, щоб ви могли вже почати писати повість. Як це розвинеться, буду вас повідомляти надалі. При третім сеансі поклав він пензель набік і сказав злісно: „Ні, так далі йти не може. Я не можу вас так малювати, моя пані! Ви мусите вбрати на себе білеву сукню, як велика дама. Прийдіть завтра чудово одягнені. Возьміть усі свої брилянти, перли... а тоді побачите, що зроблю вам портрет, якого світ іще не бачив".

— І ви, річ ясна не пішли більше до нього?

„Не пішла?! О, то ви знаєте мене дуже мало. Чи я малаб оминати таких пригод? Щойно від тоді почала вона справді цікавити. Зрештою, я мусіла зробити це для вас, щоб ви мали продовження для своєї повісти. Я пішла до бандита з усіма своїми прикрасами.

— Як це нерозумно!

Рута зупинилась на мент і говорила далі:

„Ані трохи. Я пішла туди в товаристві свого чоловіка.

— Не розумію. Ваш чоловік за кордоном. Чи він уже вернувся?

„Ні, він іще десь в Туркестані, але той, з яким я прийшла, був моїм чоловіком для цього маляра. Я заанґажувала собі детектива..

— Ну і...?

„Маляр наперемінку блід і червонів. У кримінальних повістях є нераз такі заголовки „По

З життя українців у Румунії.

ЮВИЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ ЧЕРНОВЕЦЬКОГО „МУЖЕСЬКОГО ХОРУ“.

Відомий вже зі своїх виступів черновецький „Український Мужеський Хор“ при Міщанській Читальні влаштував 13. м. м. в салі Нар. Дому великий ювилейний концерт, у якому взяли теж участь: наша славна співачка Іванна Синенька-Іваницька, співак Денис Руснак та піяніст Олекса Омельський. Концерт мав повний успіх.

2000-е ЧИСЛО „ЧАСУ“.

Дня 2. листопада ц. р. вийшло 2000-е число єдинокого буковинського українського щоденника „Час“. Щоденник „Час“ почав виходити заходами й коштом аптикаря у Вамі, Теодосія Глинського. Велике захоплення, яке викликала серед українців тоді — в жовтні 1927 р. — поява українського денника, не врятувало маєтку основника „Часу“. В заміну за свої кругло три четверти міліона леїв залишилися йому нестягальні два міліони претенсій до захоплених читачів та моральна побіда, що не пропало з тим захопленням і його діло.

Пізніше, в 1929 р. денник „Час“ перебрала від п. Т. Глинського Видавнича Спілка „Час“, вложивши в нього стільки грошей, щоб не упало діло. І воно держиться небувалою жертвенністю й завзяттям усіх працівників у дирекції, в управі й редакції та друкарського персоналу. Довели вони всі разом до того, що денник „Час“ став уже твердою ногою на Буковині, бо Видавнича Спілка „Час“ має вже хоч невеличку, але власну друкарню, добуту спільною працею всіх працівників.

Денник „Час“ спирається виключно на власних силах, на свідомих своєї національности і своїх обовязків українських читачів. Вони належать до ріжних політичних напрямків, однак усі вони добрі українці. З цієї причини „Час“ не може бути чисто партійним часописом, а мусить подавати відомості про все, що діється серед українців. Видавничі умовини „Часу“ дуже важкі: на Буковині є постійно стан облоги й незвичайно гостра цензура і тому навіть невеличкий обем цього щоденника та не завжди відповідний до його становища матеріял — мусять викликувати пошану до праці його співробітників.

ГОЛОД У БЕСАРАБІЇ.

Українські буковинські часописи алярмують, що Бесарабію навістив стихійний голод, до якого причину дав катастрофальний неврожай: люди не зібрали й половини того, що посіяли. Голодують цілі повіти, м. ін. й німецькі кольонії, для яких йде окрема допомогова акція в Німеччині. Голодних українців обчислюють на 800 тис. і в Чернівцях має небаром створитись „Комітет допомоги голодуючій Бесарабії“.

ДРІБНІ ВІСТКИ З БУКОВИНИ.

З нагоди посвячення нового університетського інституту побував у Чернівцях король Карло, що відвідав опісля Радівці й Сучаву. — Черновецька „Жіноча Громада“ починає у листопаді ц. р. у Лікарській Порадні 6-тижневий курс догляду хорих, що його вестимуть українські лікарі. Крім теоретичних предметів будуть на курсі практичні вправи при ліжку, лікування ран і ін. і тому кількість курсанток обмежено. — Українська молодь черновецьких передмість збирається заснувати свій окремий спортовий клюб „Галич“; досі та молодь грала в жидівських або німецьких т-вах. 27. м. м. відбулися в Чернівцях Заг. Збори „Жіночої Громади“. — Студентки „Чорноморя“ та „Запорожця“ влаштували 2. листопада в черновецькім „Нар. Домі“ гумористичний „Чайний Вечір“. — Драматична секція „Кобзаря“, що виконує ролю постійного українського театру в Чернівцях, почала свій зимовий сезон постановою „Довбуша“, драми на 5 дій Старицького. Премієра мала повний успіх, публики повна саля.

З ВІДЧИТОВОЇ САЛІ.

„Зміна тактики УНДО“.

Виклад пос. Вол. Целевича в домівці Нар. Організації Українців м. Львова.

В четвер 31. жовтня відбувся в домівці Нар. Організації Українців м. Львова при вул. Підвальна ч. 7 виклад пос. В. Целевича для запрошених членів Нар. Організації на тему „Зміна тактики УНДО“.

Сам виклад попередила промова пос. д-ра Ст. Біляка, що коротко зясував привавним значення 1. листопадових подій 1918 р., в навечеря роковин яких відбувався відчит. Після нього слово забрав прелеґент, що говорив цікаво й палко більш, як годину. Хід думок викладу такий:

Щоб повстала українська держава, треба війни, бо історія доказує, що нові державні орґанізми повставали тільки в часі воєнних завірюх, до тогож потрібно розвалу держави, що в ній тепер найбільша українська територія — Совітів. Світ поділився на ворогів і приятелів Совітів і українська політика мусить шукати союзників у ворогах Совітів. Це сьогодні Англія, Німеччина й Польща. Вже з цього погляду Польщі потрібно і проти неї годі українцям вести гостру політику.

Друге: Повоєнні держави накладають руку на все життя громадян. Так є в найгострішій формі в Совітах, в Італії, в Німеччині. В Польщі йде до того. Низка законів (самоврядний, шкільний, про товариства, кооперацію, молочарство) вказує, що в цьому напрямі йде постійна акція. Так грозила українським установам повна ліквідація, яку треба було здержати. Звідси у квітні ц. р. почалися наради з представниками польського уряду. Очевидно, найкращим виходом з загрози ліквідації булаб автономія, що гарантувалаб повний розвій нашого життя, бо він є підставою нашого державного будівництва на випадок чи то війни, чи розвалу Совітів. Успіхи цих нарад вже є: низка заборон знесена.

Потім прийшли вибори. Виборча ординація була подумана так, що українці ледви чи мали би змогу вибрати своє представництво. Всеж представництво було конечне й переговори йшли далі. У висліді маємо відсотково більше послів, як у попередніх виборах, до тогож ці посли вже дечого добились: це свобідний рух у терені, провал москвофільства, численне звільнення з Берези, свобода організаційної праці. На парляментарній арені йде дальша боротьба — за нашу назву і за право нашої мови в урядах. До тогож і уряд робить те, чого ми домагалися вже давніше: господарські реформи й обмеження картелів.

Одначе впарі з цим мусить іти далі наша праця по всіх організаціях. Тільки тоді з нами будуть рахуватися, коли мотимемо силу, на яку могтимемо покликатись, так, як покликуються посли на тисячі своїх виборців. Якщо вважати теперішній стан навіть передишкою, то така передишка для нас високо вартісна.

„Сміло глянемо в очі історії“ — кінчив прелеґент. — „Ми хотіли забезпечити розвій і життя наших установ, щоб призбирати сили для майбутніх зусиль та шукаємо союзників на великі дні, що нас ждуть“.

Викладу слухало із великим зацікавленням понад 100 осіб. Потім почалася дискусія, яку з огляду на спізнену пору перенесено на інші сходини. Про ці сходини приявні будуть повідомлені.

(а).

Відозви й комунікати.

НОВА ДІЛЯНКА — НОВИЙ ВАРСТАТ ПРАЦІ ДЛЯ НАШОГО ЖІНОЦТВА.

Маємо вже кілька українських живців і літнищ, куди рікрічно зїздяться підчас літних ферій наші й чужі гості на лікування чи відпочинок. Наші жінки самочинно беруться до ведення пансіонів та гостинниць у тих місцевостях, або віднаймають кілька кімнат у своїх власних хатах, звичайно з харчем та обслугою. Ця похвальна підприємчивість наших жінок, на жаль, не все йде в парі з відповідною їх підготовою в цьому напрямі. Незнання калькуляції, неекономічне ведення кухні, недостача фахової практики в обслузі гостей, надто примітивна управа і т. п. дуже часто знеохочують і гостей і підприємців.

Бажаючи прийти нашим жінкам і в цій галузі нашого господарського життя з допомогою, вирішив Союз Українок улаштувати цього року спеціяльний курс, на якому ті пані, що бажають далі вести розпочате діло, або готові до нього взятися в майбутньому, матимуть змогу здобути для цього відповідну підготову. Такий **курс для керманичок пансіонів чи гостинниць задумує Союз Українок уладити в Підлютому,** де п-і Галя Чапельська має до диспозиції свій будинок і приймає на себе управу інтернату для курсанток, які мусітимуть мешкати в інтернаті, бо тільки в цей спосіб зможуть відбути всі практичні вправи, звязані з дотичною наукою. Науку вестимуть відповідні фахові сили.

Курс триватиме рік з перервою на час літніх ферій, коли то курсантки матимуть нагоду відбути практику по пансіонах та лічничих заведеннях, а по відбутті практики доповнять собі ще знову деякі теоретичні предмети.

Думаємо, що наші жінки приймуть з належним признанням цей новий почин, яким хочемо їм прийти на допомогу. Нема сумніву, що й загал нашого громадянства зрозуміє вагу такого курсу, який дасть фахову підготову нашому жіноцтву для створення собі нових варстатів праці.

За інформаціями просимо звертатись до центрального жіночого Товариства „Союз Українок“ у Львові, вул. Сикстуська ч. 44.

аса в цістку“. Я перехитрила цього молодця і він побачив, що не зможе ограбити мене у себе.

— Чи ваш кримінальний роман уже закінчений?

„О, ще далеко до кінця. Тепер детектив настояв на тому, щоб його продовжувати.

— Алеж той молодець уже не схоче вас принимати?

„Зовсім фальшиво це розумієте. Він мусить мене аж тепер малювати, щоб не видати себе. Тепер прийде найцікавіший розділ мого роману „Маска злочинця“ і може „Його втеча“. Але на мене чекає вже детектив і я мушу йти з ним до роботи. Небавком подам вам розвязку.

•

Довго чекав я на цю розвязку і не чув Рути. Аж учора ввечір побачив я її на площі перед Оперою в авті. Ввійшов за нею до театру.. Вона проходжувалась із своїм чоловіком (уже правдивим), що вернувся з подорожі. На перерві зловив я вільну хвилинку, коли Рута була сама.

— Деж ваша розвязка?

— Яка?

— Вашої романтичної історії [illegible]

Вона захмурилась

— Ах, це!

І після надуми докінчила:

— На жаль, розвязки нема ніякої. Це було важке розчарування для мене. Подумайте, що це був такий правдивий маляр. Один із тих дуже модерних. Він закінчив образ і післав його на виставу. І дістав за нього першу нагороду. Тепер говорять про нього у всіх мистецьких колах. З цього всього скажу вам одно: коли зі мною зробить ще раз знайомість якийсь мужчина, який скаже, що хоче мене малювати у своїй робітні — то я повірю йому і до нього не піду.

Перекл. *а. б.*

НОВИНКИ.

— Футра, всілякого рода, найвибагливіші, по‑ зучає Юліян Глушівський, пл. Капітульна 3. I. п. Телефон 254-46. 10 60—?

— Хоровід, школа танків, вул. Рутовського 22 (Нар. Дім), повідомляє, що перший і одинокий курс, виключно для старших, почнеться у вівторок 5/XI. ц. р. в год. 7.30 вечором. Курс молоді в год. 6-тій того самого дня. 611 2—2

— **3 амнестії скористає кільканацять тисяч вязнів.** Обраховують у правничих колах, що завдяки амнестійному законові вийде на волю кільканацять тисяч вязнів. Можливо, що амнестію поширять і на частину проступків військових вязнів.

— **Мадярський міністер освіти у Варшаві.** У неділю приїхав до Варшави на запрошення польського уряду мадярський міністер освіти д-р Балінт Гоман із держ. підсекретарем освіти та радником цього міністерства.

— **Нафта в Перемишчині.** Акційна спілка „Борислав“ від кількох літ шукала нафти на теренах села Плещівці, Биків і Медика в перемиському повіті. На днях геольоги довертілися нафти в селі Тишовичі. Аналіза виказала, що найдена нафта є першорядна. Тепер спілка „Борислав“ викуповує селянські грунти, в яких є нафта.

— **Пожежі.** У Пробіжній біля Гусятина згорів триповерховий деревляний млин Вайнтрауба. Згоріла в млині вдова Оратовська зі Жабинець, мати шестеро дітей. Шкоди є на 90.000 зол. — У Романівці Щуровецькій (Радехів) згоріли будинки Василя Дармуха та будинки чотирьох сусідів і живий та мертвий інвентар. Шкоди є на 12.688 зол. — У Зашкові (Радехівщина) 75-літня Катерина Бучкевич підпалила господарство свого сина Франца. Згоріли всі будинки зі збіжем і мертвим інвентарем.

— **Львівська хроніка.** У готелі „Едісон“ при вул. Рибачій ч. 1 затроїлися сільним квасом мабуть наслідком нещасного кохання 21-літня Евгенія Бенеш із Мізуня Старого, пов. Долина та 24-літня Розалія Шопська зі Жидачева. У грізному стані забрали їх до шпиталю. — На вул. Декерта 17 згоріла столярня. — На Зеленій вулиці впав хорий на епілепсію 50-літній емер. скарбовий службовик Едмунд Тіпек і поранився в голову. Забрали його до шпиталю. На двох кинувся під поїзд і згинув на місці син Тіпека, студент політехніки, на тлі ет. психічної недуги. — На вул. Пієрія померла Вікторія Сабецька з Підзамочка, пов. Бучач, яку пів години тому звільнили зі шпиталю із гінекольогічного відділу.

Спорт.

НАДЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ К. Л. К. У ЛЬВОВІ.

В неділю 3. листопада відбулись в год. 11.30 у редакційному льокалі „Нового Часу“ надзвичайні загальні збори Карпатського Лещетарського Клюбу. Збори були надзвичайні, скликані з приводу затвердження владою нового статуту К. Л. К. Тому мали вони до деякого ступня характер конститууючих зборів.

Збори відкрив голова К. Л. К. **дир. А. Палій** короткою промовою, в якій у загальних обрисах зясував найближчі завдання Т-ва. К. Л. К. старатиметься поширити лещетарство, що є найпопулярнішим спортом, серед найширших кругів українського громадянства. Умасовлення лещетарства — це найважніше змагання Т-ва.

Зі звіту організаційного референта довідуємося, що Карпатський Лещетарський Клюб має свої філії у Львові (113 членів), Станиславові (35), Космачі (69) і Славську (39). Крім цього істнують іще філії в Ворохті (70), Березові Нижнім (50) і Косові (17) та ці філії в останніх часах не проявляють більшої діяльности. Нову філію засновано в Тернополі (10 членів).

Філії в Сяноку і Трускавці розвязала влада. Тепер у 66 місцевостях підготовляють заснування нових філій. Досі К. Л. К. не міг повести більшої організаційної праці, бо на це не позволяв старий статут і К. Л. К. не мав грошей на поїздки у край. Т-во має тепер до 7 тис. золотих майна, що майже в цілости ульоковане в домівці.

Після звітів Виділу і Контрольної Комісії виявилась дискусія. Вона стояла на дуже високому рівні. Діяльність Виділу гостро критиковано. Всеж загальні збори дали абсолюторію дотеперішньому Виділові. На заторкнені в дискусії питання відповів голова Т-ва дир. А. Палій, що вияснив спірні питання.

Зчорги вибрано комісію-матку, до якої ввійшли пп.: **д-р С. Шлапак, дир. В. Паньків, інж. А. Пежанський, А. Рожанковська і д-р В. Лукашевський.**

Комісія-матка після наради предложила такий список членів нової Ради К. Л. К.: голова: **дир. Андрій Палій**; делегати філій: **д-р С. Шлапак** (Станиславів), **В. Бобяк** (Космач), **П. Погарський** (Славсько) і **В. Мочерняк** (Ворохта); члени Ради: **інж. Р. Кобринський, І. Пежанська, ред. О. Навроцький, інж. М. Колтунюк, М. Малькевичівна, З. Гнатейко, Р. Рибачек і А. Рожанковська**; заступники членів Ради: **дир. М. Ганушевський** (Моловина), **О. Струмінська і м-р С. Рожанковський**; Контрольна Комісія: **інж. О. Пежанський, інж. М. Хронов і д-р В. Лукашевський**; заступники членів Контрольної Комісії: **дир. В. Палій і дир. Ю. Сеницин** (Станиславів). Всіх їх загальні збори вибрали одноголосно.

Тому, що збори були конституючі, на основі нового статута вибрана Рада К. Л. К. на чергових звичайних загальних зборах поставить свої мандати до розпорядимости зборів.

Членську вкладку устійнили на 60 сот. річно (5 сот. міс.) для селян, 1.20 зол. (10 сот. міс.) для студентів і 2.40 зол. (20 сот. міс.) для інших членів.

Збори рішили предложити до затвердження владі теперішню відзнаку К. Л. К. Стверджено теж, що тому, що центральне Т-во є членом УСС-а, тимсамим і всі філії є теж членами УСС-а. На зборах було присутних яких 30 осіб. Право голосу (на основі ... нового статута) мало 14 осіб.

Збори покінчились в год. 4-й.

Новий статут коротко зреферуємо пізніше.

Загальні збори К. Л. К., річева дискусія на них і зроблена вже робота вказують на те, що К. Л. К. виконає свою частину громадської праці як слід. Новій Раді бажаємо успіхів у праці.

ПОРАЗКА ПОЛЬЩІ В МЯЧ. ЗМАГАННЯХ З РУМУНІЄЮ

БУКАРЕШТ. У вчорашніх міжн. мячевих змаганнях Польща — Румунія перемогли у високому відношенні румуни 4:1 (3:1). Репрезентація Польщі завела у всіх лініях. Видців 25.000.

ЧОРНІ НЕ ВВІЙДУТЬ ДО ЛІГИ.

ЛЬВІВ. Чорні — Подгуже 2:1 (2:0). Чорні мимо вчорашньої виграної до Ліги не ввійдуть, тому, що шлеська дружина Домб має ще розіграти одні змагання з Подгужем, які правдоподібно виграє. Але на випадок, якби Домб програв ці змагання, ввійде до Ліги тому, що має ліпше відношення воріт.

ЗА ВХІД ДО ОКР. ЛІГИ.

ЛЬВІВ. Р. К. С. — Єгуда (Тернопіль) 4:2 (4:1).

МИСТЕЦТВА ОКР. ЛІГИ

СТРИЙ. Погонь (Стрий) — Погонь I Б. 2:0 (2:0).

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

ЛЬВІВ. Погонь — Гасмонея 2:1 (0:0).

ДАНЦІҐ. Данціґ — Варшава 2:0 (0:0). Змагання зі чашу мін. Папе.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український театр „Заграва“ — саля „Робітничого Дому“.

Перемишль,
4. XI. „Гарно вшитий фрак“.
5. XI. „Ой Морозе, Морозенку“.
6. XI. „Крамарі слави“.
7. XI. „Маріюс“.
8. XI. „Обітована Земля“.
10. XI. „Верблюд вухом голки“.

Великий Міський Театр.

Понеділок, 4. XI. год. 8. веч. Аб. 1. ціни найнижчі „Музика на вулиці“.
Вівторок, 5. XI. год. 8.15 веч. Отворення сезону 35/36, I. Концерт Львівської Фільгармонії.
Середа, 6. XI. год. 8. веч. Аб. 4. „Фридрих Великий“.
Четвер, 7. XI. год. 8. веч. Аб. 4. „Фридрих Великий“.
Пятниця, 8. XI. год. 8. веч. Аб. 3. ціни найнижчі „Музика на вулиці“.

Театр Ріжнородностей.

Понеділок, 4. XI. нечинний.
Вівторок, 5. XI. год. 8. веч. Аб. 3. „Шіснацятилітка“.
Середа, 6. XI. нечинний.
Четвер, 7. XI. нечинний.

Кіна.

АДРІЯ: „Найнебезпечніший бандит світа“.
АПОЛЬО: „Княжна чардаша“.
АТЛЯНТИК: „Любові“ на основі Арт. Шніцлера.
ВАНДА: „Ніч чудес“.
ҐРАЖИНА: „Легіон безбожних“ (Волес Бері).
КАСІНО: „Не відходи від мене“ (Ел. Бергнер).
КОПЕРНИК: „Монте Хрісто“.
МАРУСЕНЬКА: „Бар-Міцве“, „Живи та смійся“.
МІРАЖ: „Не хочу знати хто ти“ (Сеже Саналь).
МУЗА: „Петрусь“ (Фр. Ґаль).
ПАКС: „Весняна парада“ з Франціскою Ґааль.
ПАЛЯС: „Вередлива Марієта“ (Джанета Мекдональд).
ПАН: „Галька“ Монюшка з Кепурою.
РАЙ: „Дві Йоасі“ (Смосарська).
СВІТ: „Помста дилика“ та виступ славної телепатки Іванни Ґріґо.
СОНЦЕ: „Чорний кіт“ (Борис Карлов), ревія „Бокс у ревії“.
СТИЛЕВЕ: „Малий полковник“ (Шерлі Темпль), ревія „На їжака“.
ТОН: „Клеопатра“ з Кл. Кольбер.
УТІХА: „Невільниця з Мандалеї“ та ревія.
ХИМЕРА: „Пекло“ на осн. Дантого та Тижневик із Абісинії.

ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

Закордонне радіо.

Понеділок, 4. листопада 1935.

Відень (566,8) 12.20 Концерт симф. оркестри, 16.05 Солісти (муз., спів), 20.00 Австрійська нар. музика, 21.00 Романтична ніч — концерт. **Прага** (470,2) 15.20 Концерт, 17.40 Скрипка, 19.30 Чеські нар. пісні, **Париж** (1648) 16.00 Дзвони — муз. авд., 19.30 Вагнерівський концерт, **Білгород** (437,3) 16.20 Концерт, 17.00 Нар. пісні в супр. орх., 20.00 Опера, **Берлін** (356,7) 12.00 Концерт, 14.15 20.30 Популярна музика, спів, 22.40 Фантазія на форт. Шуберта, **Франкфурт** (251) 20.10 Бетовенові твори, **Кенігсвустергавзен** (1571) 17.00 Романтична та сучасна музика, 20.10 „Севільський цирульник“ муз. комедія І. Шенка, **Ляйпціґ** (382,2) 16.00 Дуети (спів, музика), 19.00 Німецька нар. музика, 20.10 Концерт, **Мінхен** (405,4) 16.10 Органова музика й пісні, 19.00 Орх. музика норвеських композиторів, 20.10 Веселий вечір, 22.30 Соната оп. 35 б-дур Шопена, **Москва ВЦСПС** (748) 16.30 Вок. концерт, 17.30 „Фавст“ оп. Гуно́да, **Будапешт** (549,5) 13.40 Форт.ресіталь, 17.50 Сольо на тарогато, 18.35 Легка музика, 19.25 Спів, 20.30 Концерт орх., 22.20 Циг. музика. **Мілано** (221,2) 11.30 Легка музика, 20.50 Свято перемоги (музика, хори), 21.45 Рецитації поезій. **Рим** (420,8) 12.30 Популярна музика, 19.45 Легка музика.

Вівторок, 5. листопада 1935.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт, 14.00 Сп. ресіталь, 15.20 Концерт для дітей, 20.10 Пісні австр. композиторів, 20.35 Ревія пробоєвників, 22.20 Камер. музика. **Кошиці** (259,1) **17.40 Для Закарпаття (у муз. частині співочий ресіталь Остапчук Науменкової.** **Прага** (470,2) 18.20 Ост. пробоєвники, 19.10 Концерт військ. орх., 20.25 Пісні в супр. гітари. **Париж** (1648) 17.00 Сучасна форт. музика, 18.30 Симф. музика, 21.45 Вечір пісенькарів. **Білгород** (437,3) 10.00 Концерт, 13.15 Рос. романси, 20.00 Нар. пісні в супр. орх. **Берлін** (356,7) 14.15 Музична мандрівка по світі, 16.00 Твори живучих композиторів, 19.00 Військ орх., 21.15 Комп. концерт Р. Штравса. **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 17.50 Концерт. **Кельн** (455,9) 16.00 Нова музика на клявесин, 17.00 Оп. та розривкова музика, спів. **Мінхен** (405,4) 12.00, 13.15 Концерт, 17.20 Концерт орх., 19.05 Музика, спів. **Будапешт** (549,5) 17.30 Скрипка, 20.10 Нар. пісні, 21.40 Лістова транскрипція опер Белліні. **Мілано** (221,2) 12.30 Концерт, 22.15 Концерт. **Рим** (420,8) 17.00, 19.15 Легка й популярна музика, 20.50 „I гранатієрі“ оп. Валента.

Львівське радіо.

Понеділок, 4. листопада 1935.

6.30 Ранішня авд., 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для школа, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Концерт сальон. музики, 13.25 Хвилина домашн. господарства, 13.30 I. частина оп. циклю з гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Із ріжних країн — гр. пл., 16.00 Лекція нім. мови, 16.15 Концерт легкої музики, 16.45 Китайський сервіс на осн. Юса Ковнея, 17.00 Фейл.: По дорозі до своєї хати, 13.15 Поезії Ад. Асника, 17.20 Пісні в вик. Ірини Барди (мецосопр.) і музика з гр. пл., 17.50 Гутірка Брун. Вінавера, 18.00 Скрипковий ресіталь у супр. форт., 18.30 Скринька для дітей, 18.40 Сільва рерум, 18.45 Симф. поема з гр. пл.; Чайковський: „Горіхохрусталка“, 19.00 Мрії малого містечка: Про Сколе та Сколівщину, 19.20 Реклям. концерт, 19.35 Спорт. скринька, 19.40 Спорт. вісти, 19.50 Актуальна гутірка, 20.00 Вояцька авд., 20.30 Ф. Пуленк: Тріо, 20.45 20.45 Веч. денник, 20.55 Із суч. Польщі, 21.00 Пісоньки в вик. Данового хору 21.30 Суч. літер. Краків, 92.00 Симф. концерт, 23.05 Легка музика з гр. пл.

Вівторок, 5. листопада 1935.

6.30 Ранішня авдиція, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудн. денник, 12.15 Для мол. дітей: „Як кравчик звіряткам шив новий кожушок“, 12.30 Музика орх., 13.25 Хвилина дом. господарства, 13.30 З ринку праці, 13.35 Концерт джез. музики, 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Муз. казка — гр. пл., 16.00 Скринька ПКО, 16.15 Концерт, 16.45 Вся Польща співає, 17.00 Великі й малі винаходи, 17.15 Концерт, 17.50 Говорена енциклопедія, 18.00 Золтан Кодаль: „Гарі Янош“ із гр. пл., 18.30 Техн. скринька, 18.40 Сільва рерум, 18.45 Спів. ресіталь В. Кілярської (сопр.) в супр. форт., 19.00 Львівська фільгармонія в теперішньому сезоні, 19.20 Реклям. концерт 19.35, 19.40 Спорт. вістки, 20.00 Муз. гутірка, 20.10 Симф. концерт; у перерві ок. 20.50 Веч. денник. Із суч. Польщі, 22.30 Міти й казки Шлеська Опольського, 22.45 Літер. хвилини, 23.05 Твори на цитру, кельофон і гармонію з гр. пл.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“ З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10.